

عنوان مقاله:

چگونه توانستم میزان یادگیری دانش آموزان دارای اختلال را در پایه اول ابتدایی با رویکرد تلفیقی بهبود ببخشم؟

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی جامعه شناسی، علوم اجتماعی و آموزش و پرورش با رویکرد نگاهی به آینده (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهديه محمدحسنى - آموزگار پایه اول ابتدائی استان قم ناحیه ۴

زهرا محمدحسنى

خلاصه مقاله:

مشکلات دانش آموزان با بیماری اختلال یادگیری در جوامع انسانی از جمله مسائل مهم می باشد که می توان گفت: وضعیت اقتصادی، فرهنگی، بهداشتی، تغذیه و محیط های آموزشی عامل بسیار تاثیر گذار بر این مسئله هستند. معمولا وقتی خانواده ها به فکر درمان و راه علاج می گردند که دیگر کاملا مایوس شده باشند یا از عملکرد فرزندانشان ناامید گردند. متأسفانه در اغلب موارد والدین برچسب بی مسئولیتی به فرزندانشان زده و آنها را مورد سرزنش قرار می دهند و مدام فرزند خویش را با شخص دیگری مقایسه می کنند که در شرایط این چنینی ممکن است کم ذهن یا ناتوان بودن فرزندشان به ذهنشان خطور کرده و ترس از بازخورد این مسئله در جامعه دست به کارهای عجیب بزنند. پژوهشی به منظور اعتماد به نفس دادن به والدین و سردرگمی بچه های دیرآموز در کلاس که تکرار پایه شده اند در آموزشگاه شهید آوینی ۱ استان قم انجام شد. در بررسی های اولیه ناراحتی و عدم اعتماد به نفس دانش آموزان کاملا مشهود بود. با اجرای پرسش های اولیه از کتاب فارسی ضعف آنها در روانخوانی مشاهده گردید که جهت حل مشکل پیش آمده، ۲ روش را در پیش گرفتیم. دادن اعتماد به نفس به روش اجرایی از جمله ایجاد انگیزه های مناسب _ استفاده از هر وسیله ی ممکن برای یادگیری بهتر مثل فلش کارت های نشانه ها و تهیه تابلو ارزشیابی _ ثبت نمرات با رویکرد توضیحی از جمله روانخوانی و نوشتاری که در آخر کار نتایج پیشرفت این دانش آموزان (م - ا) و (م ح - ح) نسبت به ماه های اولیه مطلوب بود.

کلمات کلیدی:

اختلال، خوانداری، دیرآموز، یادگیری، روانخوانی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1782725>

